

sarkastisk eller ironisk ton, t. ex.: *Med f., jag tror, ni snusar, min nådiga!*

FÖRLOFNING, f. 2. 1) Högtidlig öfverenskommelse, vanligen beledsagad af presterlig stadfästelse och i vittnens närvaro, samt betecknad genom ömsesidigt utbyte af fingerringar, emellan tvänne personer af olika kön, att framdeles ingå äktenskap med hvarandra. — 2) Sjelfva tillfället jemte i sammanhang dermed stående omständigheter, då detta sker. *Vid f-en emellan A. och B. tilldrog sig, att . . .* — *Syn.* Förlofningsstillfälle, — sfest, — skalas. — *Ss.* *F-sdag*, — *shög-tidlighet*, — *sceremoni*, — *stal*.

FÖRLOFNINGSRING, m. 2. Så kallas den ring, som hvardera parten vid en förlofning gifver den andra till besegling af deras inbördes öfverenskommelse om äktenskaps ingående.

FÖRLOFVA, förlöfva, v. a. 1. 1) Säges om en prest, då han högtidligt stadfäster öfverenskommelsen emellan en man och en qvinna att träda i äktenskap med hvarandra. *Presten har f-t dem. De blefvo i går f-de.* — *Syn.* Trolöfva. — 2) Säges äfv. om en fader, då han sålunda högtidligt bortlofvar sin dotter till äkta åt en man. *Gubben har f-t sin dotter med unga herr X.* — *V. n.* Högtidligt lofva, att framdeles afhålla sig ifrån något, hvarvid man förut varit van. *Han har f-t att någonsin mer spela.* — Brukas i denna bem. numera sällan. — *Syn.* Försvärja. — *F. sig*, v. r. Högtidligen, genom utvexling af ringar, vanligtvis under presterlig stadfästelse och i vittnens närvaro, öfverenskomma med en person af andra könet om äktenskaps ingående. *Han f-de sig i går med mamsell L. Hon skall i morgon f. sig med sin kusin.* — *Syn.* Trolöfva sig.

FÖRLOFVAD, a. 2. (egentl. part. pass. af *Förlofva*) 1) Som är förlofvad med någon. Brukas ofta substantivt, t. ex.: *De f-e.* — *Syn.* Trolöfvad. — 2) *Det F-e Landet*, benämning på Palestina, emedan, enligt den H. Skrift, Gud hade utlofvat detta land till besittning åt Abraham och hans efterkommande. (Fig.) *Ett f-t land*, ett herrligt, välsignadt land; äfv. stor lycka, njutning, herrlighet.

FÖRLOPP, förlåpp, n. sing. 1) Omständigheten, att någon viss tid förlupit. *Efter några dagars f., sedan några dagar förlupit. Efter f-et af denna tid.* — 2) Sättet, huru något tilldragit sig. *Sakens f. var följande. Berätta f-et af en händelse. Sådant är f-et, rätta f-et. Så var sakens f., så gick det till.* — *Syn.* Sammanhang.

FÖRLORA, förlöra, v. a. 1. 1) Blifva beröfvad något, som man förut hade, var i besittning af. *F. sin egendom. Denne furste f-de sina stater, krona och lif. Fienderne f-de i detta fältslag sina bästa trupper. F. penningar på spel. Hafva ingenting att f.* — *Syn.* Mista, Komma i mistning af, Blifva af med, Blifva, gå förlustig. — 2) Genom döden eller på annat sätt blifva beröfvad en älskad person eller någon, som man har skäl att sakna. *Denne fader har på kort tid f-t tre af sina barn. Han har nyss f-t en älskad maka, en syster. Vi hafve i honom f-t en utmärkt trogen tjenare.* — *Syn.* Mista, Förspilla. — 3) Säges äfven om kroppsdelar, kroppsliga eller andeliga förmögenheter, fördelar, o. s. v. *F. en arm, ett ben, ett finger. F. blod. F. helsan, krafterna, synen, förståndet, vettet, minnet. F. känslan, sansen. F. matlusten. F. modet. F. någons aktning, väl-*

vilja, ynnest, förtroende. F. sitt anseende. sitt goda namn och rykte, krediten. F. lifvet, dö. F. målet, blifva mällös, ej mer kunna tala. F. andan, icke kunna andas. — *Syn.* Mista. — 4) På obekant sätt blifva af med något, som man äger eller fått om händer, så att man ej vet, hvar det finnes. *Jag har f-t min hatt; hjälp mig att söka rätt på den.* — *Syn.* Tappa, Borttappa. — 5) (både om person och sak) Upphöra att hafva, icke mera hafva. *F. jernvigten. Jag har f-t allt hopp, den goda tanke, jag hade om honom. Hennes ögon hafva f-t sin glans. Träden hafva f-t sina löf. Tyget har f-t sin färg. F. ur sigte, upphöra att se, ej mera se.* (Fig.) *F. en affär, en sak ur sigte*, ej mer selsäta sina tankar, sin uppmärksamhet dermed. *F. någon ur sigte*, ej mera veta, huru det förhåller sig med hans angelägenheter. *Denna mor f-r aldrig sin dotter ur sigte*, har vaksamt öga på henne. — *Syn.* Mista. — 6) Illa eller onyttigtvis använda; ej draga fördel af. *F. tiden med något. F. sitt arbete, sin möda på något. F. tillfället att göra något.* — *Syn.* Förspilla. — 7) Blifva öfvervunnen af någon i en sak. *F. en batalj, en process, ett vad. F. ett spelparti.* — *Syn.* Tappa. — 8) *F. brukas stundom absolut och betyder då: a)* Icke hafva den vinst, den fördel, man önskat eller väntat sig af något. *Ni har icke f-t på bytet. Jag hvarken vinner eller f-r på förändringen.* — *b)* Sälja under inköpspriset. *Denne köpman f-r på sin vara.* — 9) *F. ägg*, utslå deras innehåll i en stek- eller munkpanna och låta stå öfver elden, tilldess hvitannan stannat. — *V. n.* (om skeppsbesälhvarare eller folket på ett fartyg) Lida skeppsbrott. *Kapten L. f-de vid Goda Hoppssudden. De f-de vid en svår storm i Engelska Kanalen.* — Har stundom äfven sjelfva farkosten till subjekt, t. ex.: *Briggen Helena har f-t i Nordsjön.* — *Syn.* Förlista, Förolyckas. — *F. sig*, v. r. 1) Försvinna. *Han f-de sig i hopen. En luftballong, som f-r sig i skyarna. F. sig ur sigte. Lukten af denna essens har f-t sig, kännes ej mer, har fördunstat. Dessa färger f. sig i hvarandra, blanda sig så omärkligt med hvarandra, att man ej mera kan se skillnad på dem. Floden f-r sig der under jorden, i sanden, försvinner för ögat. Detta bruk f-r sig allt mer och mer, upphör.* — 2) Gå vilse, förrira sig. *Vi f-de oss i skogen.* (Fig.) *Tanken f-r sig vid begreppet om tid och rum, evighet och oändlighet*, man kan ej fatta dessa begrepp, de öfvergå människans förstånd. *F. sig i eftersinnande*, estersinna något med så uteslutande uppmärksamhet, att man helt och hållet glömmet det närvarande. *F. sig i gissningar*, gissa på allt möjligt, utan att få någon ledtråd för tanken. *F. sig i betraktelser*, se *Fördjupa sig*. — 3) Aftaga (i skönhet, behag, krafter, helsa, duglighet, anseende, o. s. v.). *Han, hon har mycket f-t sig på en tid.*

FÖRLORAD, part. pass. Som blifvit förlorad. *Sörja sin f-e egendom, krona, sin f-e maka, sin f-e helsa. Återställa f. matlust. F. kredit är icke lätt att återvinna. Söka att återtaga den f-e jernvigten. en f. tid. Det är f. möda, onyttigt, utan framgång. En f. batalj, process. F-t spelparti. F-e ägg*, se *Förlora*, 8. Förekommer äfven i vissa talesätt, såsom: *Allt är f-t*, det gifves ej mera något hopp. *Gå f.*, förloras; omkomma, förstöras. *Gifva någon f.*, förklara, att man uppgifvit allt hopp om dess